

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
КИНЕ О ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Народне Републике Кине о изручењу, потписан у Београду 8. маја 2024. године, у оригиналу на српском, кинеском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о изручењу у оригиналу на српском језику гласи:

**УГОВОР
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ
О ИЗРУЧЕЊУ**

Република Србија и Народна Република Кина (у даљем тексту: „Стране”),

У жељи да учине ефикаснијом сарадњу између две Стране на сузбијању криминала на основу узајамног поштовања суверености, једнакости и заједничког интереса,

Одлучиле су да закључе овај уговор и споразумеле су се о следећем:

Обавеза изручења

Члан 1.

Свака Страна се обавезује да ће, у складу са одредбама овог уговора, и на захтев Стране молиће изручити лица која се нађу на њеној територији, а која су тражена у другој Страни ради вођења кривичног поступка или извршења казне која је том лицу изречена.

Кривична дела за која се одобрава изручење

Члан 2.

1. Изручење се одобрава за дела која представљају кривично дело по законима обе Стране и испуњавају један од следећих услова:

1) ако је захтев за изручење поднет ради покретања кривичног поступка, а за то кривично дело је у законима обе Стране предвиђена казна затвора у трајању од најмање једне године или тежа казна; или

2) ако је захтев за изручење поднет ради извршења казне затвора, а траженом лицу је у време подношења захтева преостало још најмање шест месеци до краја одслужења те казне затвора.

2. Приликом одређивања да ли неко дело представља кривично дело према прописима обе Стране, у складу са ставом 1. овог члана, није битно да ли је по законима обе Стране то дело предвиђено у истој категорији кривичних дела, нити да ли се за назив тог кривичног дела користи иста терминологија.

3. Ако се захтев за изручење односи на два или више дела од којих свако представља кривично дело према законима обе Стране и ако барем једно од тих дела испуњава услове наведене у ставу 1. овог члана, замољена Страна може одобрити изручење за сва ова дела.

Обавезни разлози за одбијање

Члан 3.

Изручење се одбија:

1) ако замољена Страна кривично дело због кога се тражи изручење сматра политичким кривичним делом, или је траженом лицу одобрила азил. Али кривична дела тероризма или нека друга кривична дела која нису кривична

дела политичког карактера ни по једној мултилатералној конвенцији чије су потписнице обе Стране, не третирају се као политичка кривична дела;

2) ако замољена Страна има чврсте разлоге да сматра да је захтев за изручење поднет у сврху кривичног гоњења или кажњавања траженог лица због његове расе, пола, вере, националности или политичког уверења, или да положај тог лица у кривичном поступку може бити угрожен из неког од тих разлога;

3) ако је кривично дело због кога се тражи изручење искључиво војно кривично дело, а не опште кривично дело;

4) ако је тражено лице, по законима једне од Страна, стекло имунитет од кривичног гоњења или извршења казне из било ког разлога, укључујући и застарелост или помиловање;

5) ако је замољена Страна већ донела правноснажну пресуду или је окончала кривични поступак против траженог лица у односу на кривично дело због кога се тражи изручење;

6) ако је тражено лице било или би било подвргнуто тортури или другом окрутном, нехуманом или понижавајућем поступању или казни у Страни молиљи;

7) ако је захтев за изручење Страна молиља поднела на основу пресуде која је донета у одсуству осуђеног лица, осим ако Страна молиља да гаранцију да тражено лице има могућност за понављање поступка у његовом/њеном присуству; или

8) ако замољена Страна сматра да извршење захтева Стране молиље може угрозити њену сувереност, безбедност, јавни поредак или неки други битни јавни интерес или је у супротности са основним принципима њеног правног поретка.

Дискрециони разлози за одбијање

Члан 4.

Изручење се може одбити:

1) ако замољена Страна има надлежност за вођење поступка због кривичног дела за које се тражи изручење у складу са домаћим прописима, а покренула је или намерава да покрене кривични поступак против траженог лица због тог кривичног дела; или

2) ако замољена Страна, иако је узела у обзир озбиљност кривичног дела и интересе Стране молиље, сматра да изручење не би било у складу са хуманитарним разлозима због старосне доби траженог лица, његовог здравственог стања или других личних околности.

Одбијање изручења својих држављана

Члан 5.

1. Свака Страна има дискреционо право да, у складу са домаћим прописима, одбије изручење својих држављана.

2. Ако изручење није одобрено у складу са ставом 1. овог члана, замољена Страна, ако Страна молиља то затражи, предаје случај својим надлежним органима, ради покретања кривичног поступка против тог лица у складу са домаћим прописима. У ову сврху, Страна молиља доставља замољеној Страни документе и доказе у вези са случајем.

Начини комуникације

Члан 6.

У сврху овог уговора, Стране остварују међусобну комуникацију дипломатским путем, осим ако овим уговором није другчије предвиђено.

Захтев за изручење и потребни документи

Члан 7.

1. Страна молиља доставља захтев за изручење у писаној форми који садржи или уз који се доставља:

1) назив органа који подноси захтев;

2) име и презиме, године старости, пол, држављанство, бројеве идентификационих докумената, занимање, пребивалиште или боравиште траженог лица, као и остале податке који могу помоћи у утврђивању идентитета и могуће локације тог лица, и, по могућности, физички опис, фотографије и отиске прстију тог лица;

3) чињенични опис кривичног дела, укључујући време, место, дело и последице кривичног дела;

4) текст релевантних одредаба закона којима се уређује надлежност за кривично гоњење, инкриминација и санкција за то кривично дело; и

5) текст релевантних одредаба закона које се односе на застарелост кривичног гоњења или извршења казне.

2. Поред одредаба из става 1. овог члана:

1) уз захтев за изручење ради вођења кривичног поступка против траженог лица доставља се копија налога за хапшење који је издао надлежни орган Стране молиље и по могућности, копија оптужнице или другог одговарајућег акта који је издао надлежни орган Стране молиље; и

2) уз захтев за изручење ради извршења казне изречене траженом лицу доставља се копија правноснажне пресуде, подаци о издржаном делу казне и, по могућности, копија налога за хапшење који је издао надлежни орган Стране молиље на захтев замољене Стране.

3. На захтев за изручење и осталу релевантну документацију коју је поднела Страна молиља у складу са одредбама из ст. 1. и 2. овог члана ставља се службени потпис или печат надлежног органа Стране молиље, и уз њих се доставља превод на језик замољене Стране или на енглески језик у изузетним случајевима.

Додатне информације

Члан 8.

Ако замољена Страна сматра да информације које су достављене у прилогу захтева за изручење нису довољне, може да затражи да јој се у року од 45 дана доставе додатне информације. Ако Страна молиља не достави додатне информације у остављеном року, сматраће се да је добровољно одустала од свог захтева. Међутим, то не искључује могућност да Страна молиља поднесе нови захтев за изручење истог лица за исто кривично дело.

Привремено лишавање слободе

Члан 9.

1. У хитним случајевима, Страна молиља може захтевати да се тражено лице привремено лиши слободе док се не достави захтев за изручење. Овакав захтев може се поднети у писаној форми на начин предвиђен у члану 6. овог уговора, преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ), или на друге начине које договоре обе Стране.

2. Захтев за привремено лишавање слободе садржи податке из члана 7. став 1. овог уговора, изјаву о постојању докумената из става 2. истог члана и изјаву да ће уследити достављање формалног захтева за изручење траженог лица.

3. Црвена потерница издата од ИНТЕРПОЛ-а сматра се захтевом за привремено притварање, ако је то предвиђено домаћим прописима замољене Стране.

4. Замољена Страна без одлагања обавештава Страну молиљу о исходу поступања по захтеву.

5. Привремено лишавање слободе се прекида ако у року од 30 дана од дана лишења слободе траженог лица, надлежни орган замољене Стране не добије формални захтев за изручење. На уредно поднет захтев Стране молиље, овај рок може бити продужен за 15 дана.

6. Прекид мере привременог притвора, у складу са ставом 5. овог члана, не спречава изручење траженог лица, ако замољена Страна накнадно добије формални захтев за изручење.

Одлука о захтеву за изручење

Члан 10.

1. Замољена Страна решава по захтеву за изручење у складу са процедурама предвиђеним домаћим прописима и о својој одлуци без одлагања обавештава Страну молиљу.

2. Ако замољена Страна у целини или делимично одбије захтев за изручење, о разлозима одбијања обавештава Страну молиљу.

3. Ако тражено лице претрпи било какву штету због тога што Страна молиља, после подношења захтева за изручење, повуче захтев или одустане од истог или грешком затражи изручење, а то лице поднесе захтев за накнаду штете, такав захтев се подноси Страни молиљи. Страна молиља оговорна је за проузроковану штету у складу са домаћим прописима.

Мере за убрзање поступка изручења

Члан 11.

Ако тражено лице обавести надлежни орган замољене Стране да је сагласно да буде изручено, та Страна може предузети све мере дозвољене домаћим прописима да убрза поступак изручења. Сагласност мора бити слободна, изричита и добровољна, а тражено лице треба да буде обавештено о својим правима.

Предаја лица које се изручује

Члан 12.

1. Ако је замољена Страна одобрила изручење, Стране се договарају о времену, месту и другим релевантним стварима везаним за извршење

изручења. У међувремену, замољена Страна обавештава Страну молиљу о времену које је лице које се изручује провело у притвору пре његове предаје.

2. Ако Страна молиља не преузме лице које се изручује у року од 15 дана од дана договореног за извршење изручења, замољена Страна одмах пушта то лице на слободу и може одбити нови захтев Стране молиље за изручење тог лица због истог кривичног дела, осим ако ставом 3. овог члана није другчије предвиђено.

3. Ако једна од Страна не преда или не преузме лице које се изручује у договореном року из разлога који су ван контроле те Стране, о томе без одлагања обавештава другу Страну. Стране се још једном договарају о релевантним стварима везаним за извршење изручења, а примењују се одредбе из става 2. овог члана.

Поновно изручење

Члан 13.

Ако изручено лице побегне назад у замољену Страну пре него што се оконча кривични поступак у Страни молиљи, или пре него што одслужи изречену казну, то лице може бити поново изручено на нови захтев Стране молиље због истог кривичног дела. У том случају Страна молиља не мора достављати податке и документацију наведене у члану 7. овог уговора.

Одлагање изручења и привремено изручење

Члан 14.

1. Ако је у замољеној Страни у току кривични поступак против лица чије изручење се тражи, или то лице издржава казну због неког другог кривичног дела а не оног због којег се тражи његово изручење, замољена Страна може, по доношењу одлуке којом се дозвољава изручење, одложити изручење до окончања кривичног поступка или док не издржи изречену казну. Замољена Страна обавештава Страну молиљу о одлагању.

2. Ако одлагање изручења може озбиљно угрозити кривични поступак у Страни молиљи, замољена Страна може на захтев и у мери у којој се не угрожава кривични поступак који је у току, привремено изручити тражено лице Страни молиљи, под условом да се Страна молиља обавезе да то лице врати не постављајући никакве услове и одмах после окончања одређених процесних радњи због којих је привремено изручење одобрено.

3. Страна молиља ће држати у притвору привремено изручено лице за време боравка на њеној територији, у складу са домаћим прописима. Време проведено у притвору у Страни молиљи урачунава се у казну која ће бити извршена у замољеној Страни или како се договоре Стране.

Захтеви за изручење које поднесе неколико држава

Члан 15.

Ако две или више држава, укључујући и једну од Страна, поднесе захтев за изручење истог лица због истог или различитих кривичних дела, замољена Страна приликом доношења одлуке којој држави ће одобрити изручење тог лица разматра све релевантне околности, а нарочито:

- 1) да ли су захтеви поднети у складу са одредбама уговора;
- 2) тежину различитих кривичних дела;
- 3) време и место извршења кривичног дела;
- 4) држављанство и адресу становања траженог лица;

- 5) датуме предметних захтева; и
- 6) могућност даљег изручења трећој држави.

Начело специјалности

Члан 16.

Лице које је изручено у складу са одредбама овог уговора не сме бити кривично гоњено, нити подвргнуто извршењу казне у Страни молиљи за неко кривично дело које је то лице извршило пре изручења, а за које није одобрено изручење, нити то лице може бити изручено трећој држави, изузев:

1) ако се сагласи замољена Страна. У сврху добијања овакве сагласности, замољена Страна може затражити да јој се доставе документи и информације из члана 7. овог уговора, као и изјава изрученог лица у вези са предметним кривичним делом;

2) ако то лице не напусти територију Стране молиље у року од 30 дана после слободе коју је имало да то учини. Међутим, у овај рок се не урачунава период у којем то лице није напустило територију Стране молиље из разлога који су ван контроле тог лица; или

3) ако се то лице, после напуштања територије Стране молиље, добровољно врати на њену територију.

Предаја имовине

Члан 17.

1. На захтев Стране молиље, замољена Страна, у мери у којој је то допуштено законима те Стране, одузима приходе и средства проистекла из кривичног дела, као и другу имовину која може послужити као доказ пронађене на њеној територији и ако је одобрено изручење, ту имовину предаје Страни молиљи.

2. Ако се одобри изручење, имовина из става 1. овог члана може бити предата чак и ако се изручење не може извршити услед смрти, нестанка или бекства траженог лица.

3. Замољена Страна може, ради вођења неког другог кривичног поступка који је у току, одложити предају имовине из става 1. овог члана до окончања тог поступка или привремено предати ту имовину под условом да се Страна молиља обавезе да ће исту вратити.

4. Предаја такве имовине не сме угрозити ниједно од законских права или интереса замољене Стране или неке треће стране на ту имовину. Ако оваква права и интереси постоје, Страна молиља предату имовину, без наплате трошкова, враћа замољеној Страни или трећој страни без одлагања по завршетку поступка.

Транзит

Члан 18.

1. Ако једна Страна треба да реализује изручење неког лица из треће државе, преко територије друге Стране, мора другој Страни поднети захтев за дозволу таквог транзита. Такав захтев није потребан у случају да се користи ваздушни саобраћај и није планирано слетање на територију друге Стране.

2. Замољена Страна, ако то није у супротности са домаћим прописима, одобрава захтев за транзит који поднесе Страна молиља.

3. Молба за транзит преко територије друге Стране мора да садржи све податке из члана 7. став 1. тач. 1), 2), 3) и 4) овог уговора.

4. У току транзита, Страна преко чије територије се обавља транзит, треба да држи у притвору лице које се трансферише, у складу са законима те Стране.

Достављање информација

Члан 19.

Страна молила, на захтев замољене Стране, без одлагања доставља замољеној Страни информације о кривичном поступку који се води против изрученог лица или о извршењу казне према изрученом лицу или информације које се односе на изручење тог лица трећој држави.

Трошкови

Члан 20.

Трошкове настале у поступцима изручења у замољеној Страни сноси та Страна. Трошкове транспорта и транзита везане за предају или преузимање лица које се изручује сноси Страна молила.

Однос са другим уговорима

Члан 21.

Овај уговор не спречава Стране да међусобно сарађују по питању изручења у складу са другим уговорима којима су приступиле обе Стране.

Решавање спорова

Члан 22.

Сва спорна питања која настану у вези са тумачењем и применом овог уговора решавају се консултацијама дипломатским путем.

Ступање на снагу, измене и раскид Уговора

Члан 23.

1. Стране обавештавају једна другу, дипломатским путем, о завршеном поступку потврђивања у складу са њиховим унутрашњим законским процедурама неопходним за ступање на снагу овог уговора. Овај уговор ступа на снагу по истеку 30 дана од дана пријема последње дипломатске ноте.

2. Овај уговор може бити измењен у било које време писаним споразумом између Страна. Измене ступају на снагу на начин описан у ставу 1. овог члана и биће саставни део овог уговора.

3. Уговор се закључује на неодређено време. Свака Страна може раскинути овај уговор у било које време, достављањем другој Страни обавештења у писаној форми, дипломатским путем. Раскид Уговора производи правно дејство по истеку 180 дана од дана достављања таквог обавештења другој страни. Раскид Уговора неће утицати на поступке изручења који су покренути пре раскида.

4. Овај уговор се примењује на све захтеве поднете после његовог ступања на снагу, чак и када су предметна кривична дела извршена пре ступања на снагу овог уговора.

У ПОТВРДУ ЧЕГА, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, су потписали овај уговор.

САЧИЊЕНО у два примерка, у Београду, дана 8. маја 2024. године, сваки од њих на српском, кинеском и енглеском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу Уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Србију

За Народну Републику Кину

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о изручењу садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Између Републике Србије и Народне Републике Кине не постоји билатерални уговор којим је регулисано питање правне сарадње између две државе у погледу изручења окривљених и осуђених лица.

Закључивањем Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о изручењу, створиће се услови за чвршћу и обавезнију сарадњу у борби против свих видова криминала, посебно транснационалног организованог криминала, како лица која се кривично гоне у једној држави или су у њој осуђена због кривичног дела, не би бекством у другу државу избегла вођење кривичног поступка или издржавање казне. Уређивање ове материје учврстиће правну сарадњу између две државе и учинити је ефикаснијом, што ће допринети и укупном развоју односа између две државе.

Закључивање наведеног уговора треба да допринесе и већој заштити људских права и слобода када је у питању изручење окривљених и осуђених лица између две државе, јер је сарадња у овој области условљена поштовањем, односно гарантовањем одређених људских права и слобода.

III. ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона неће бити потребна финансијска средства у буџету за 2026. годину.

У наредним годинама евентуални трошкови везани за реализацију активности из Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Народне Републике Кине о изручењу планираће се у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује у поступку припреме и доношења Закона о буџету за раздео Министарства правде.